

Sygn. akt III U 750/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 października 2013r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Jolanta Krzyżewska
Protokolant:	sekr. sądowy Beata Dzienis

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 października 2013r. w Suwałkach

sprawy **J. P.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o przywrócenie prawa do renty socjalnej

w związku z odwołaniem J. P. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 11 października 2012 r. znak (...)

1. **oddala odwołanie;**

2. **przyznaje adv. K. M. prowadzącej Kancelarię Adwokacką w S. przy ul. (...), kwotę 73,80 zł (siedemdziesiąt trzy 80/100 złotych) w tym kwotę 13,80 zł (trzynaście 80/100 złotych) podatku VAT, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.**

Sygn. akt III U 750/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 11.10.2012r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. wydaną na podstawie przepisów ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. Nr 39, poz. 353 z 2004r. ze zm.) i ustawy z 27.06.2003r. o rencie socjalnej odmówił przywrócenia J. P. prawa do renty socjalnej. Komisja lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 8.10.2012r. nie stwierdziła, że odwołująca jest całkowicie niezdolna do pracy.

Od decyzji odwołała się wnioskodawczyni wnosząc o wydanie pozytywnej dla niej decyzji z uwagi na zły stan zdrowia. Podała, że leczy się na schorzenia kardiologiczne, których istnienie stwierdzono u niej przed ukończeniem 18 roku życia. Stan zdrowia nie ulega poprawie.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie w całości, podtrzymując, że w/w nie jest osobą całkowicie niezdolną do pracy.

Sąd ustalił, co następuje:

J. P., ur. (...), c. L. na rencie socjalnej z tytułu całkowitej niezdolności do pracy była do 30.09.2012r. Decyzją z dnia 11.10.2012r. ZUS/B. odmówił jej prawa do renty socjalnej, bowiem nie stwierdzono u w/w całkowitej niezdolności do pracy. Od decyzji ZUS złożyła odwołanie do Sądu Okręgowego w Suwałkach. Do odwołania dołączyła dokumenty lekarskie.

W celu ustalenia aktualnego stanu zdrowia Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy z zakresu kardiologii i medycyny pracy, których zadaniem było ustalenie czy schorzenia występujące u wnioskodawczynie spowodowały w dalszym ciągu całkowitą niezdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu, czy jest to niezdolność stała czy okresowa. Czy w stanie zdrowia badanego nastąpiło istotne pogorszenie lub poprawa zdrowia od badania poprzedniego z 17.09.2009r. Biegli w oparciu o badanie podmiotowe i przedmiotowe, badania dodatkowe, karty informacyjne stwierdzili u wnioskodawczynie: kardiomiopatię przerostową i wszczepiony kardiowerter defibrylator.

Stwierdzone u w/w schorzenia w ocenie tych biegłych czynią ją częściowo niezdolną do pracy, a od badania z dnia 17.09.2009r. nastąpiła poprawa.

W uzasadnieniu biegli wskazali, że w/w może obecnie wykonywać pracę umysłową w swoim zawodzie, jako technolog żywienia. W stosunku do ostatniego badania stan zdrowia badanej uległ poprawie- urodziła dziecko w 2010r., a układ krążenia uległ względnej stabilizacji.

Zastrzeżenia do opinii biegłych złożył pełnomocnik wnioskodawczynie, który zarzucił tej opinii niezgodność z faktycznym stanem i domagał się opinii co najmniej uzupełniającej.

Stosownie do powyższych zarzutów Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 4.04.2013r. dopuścił dowód z opinii uzupełniającej. Biegli po analizie dokumentacji medycznej i odnosząc się do stawianych zarzutów nie zmienili wniosków swojej opinii. Zgodnie natomiast podkreślili (k. 77-78), że schorzenia stwierdzone u w/w czynią ją częściowo niezdolną do pracy i przekonująco uzasadnili swoje stanowisko. Ponownie zastrzeżenia do opinii złożył pełnomocnik J. P. (k.79-82). Postanowieniem z dnia 30.04.2013r. Sąd Okręgowy dopuścił dowód z opinii biegłych kardiologa i medycyny pracy w innym składzie.

Kolejni biegli przeprowadzili badanie w dniu 26.06.2013r. Odwołująca była badana przez lekarzy sądowych z zakresu medycyny pracy i kardiologii.

Rozpoznali u wnioskodawczynie: kardiomiopatię przerostową, stan hemodynamiczny II wg NYHA, stan po implantacji AICD w ramach prewencji pierwotnej NZK w 2003r. (wymiana w 2007r.) i częstoskurcze nadkomorowe w wywiadzie.

Orzekli, że J. P. w obecnym stanie zdrowia jest osobą częściowo niezdolną do pracy. Nie stwierdzili aktualnie całkowitej niezdolności do pracy. Nie dopatrzili się przy analizie dokumentacji lekarskiej i po badaniu w/w takiego zaawansowania zmian, które dawałyby podstawę do orzeczenia całkowitej niezdolności do zarobkowania.

Sąd Okręgowy w Białymstoku akta sprawy wraz z ostatnią opinią zwrócił Sądowi Okręgowemu w Suwałkach w dniu 6.09.2013r. i zarządzeniem tego samego dnia odpisy opinii przesłano stronom do zapoznania się i ewentualnego złożenia zastrzeżeń w terminie 7 dni, pod rygorem pominięcia później zgłoszonych.

Zastrzeżenia do opinii biegłych złożył pełnomocnik odwołującej się (k.129) w piśmie procesowym, które wpłynęło do Sądu Okręgowego w Suwałkach dopiero na dzień przed wyznaczonym terminem rozprawy, a więc 9.10.2013r.

Na rozprawie Sąd Okręgowy pominął zastrzeżenia i wnioski wynikające z tego pisma z uwagi na to, że został złożony z dużym opóźnieniem.

Sąd zważył, co następuje:

Renta z tytułu niezdolności do pracy jest okresowym świadczeniem z ubezpieczenia społecznego, przysługującym okresowo lub dożywotnio zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. Nr 39 z 2004r). Prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy,
- 2) posiada wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
- 3) niezdolność do pracy powstała w czasie ubezpieczenia lub w okresie równorzędnym, jednak nie później niż w ciągu 18 miesięcy od dnia ustania tych okresów.

Stosownie do treści art. 12 ustawy w/cyt. niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji. Bezspornie ocena stanu zdrowia osoby ubiegającej się o rentę, dokonana pod kątem zdolności do pracy, wymaga wiadomości specjalnych z zakresu medycyny, dlatego też niezbędny był dowód z opinii biegłego sądowego, lekarza odpowiedniej specjalności ze względu na rodzaj schorzeń występujących u skarżącego, który przedstawił stosowne dokumenty z leczenia.

Także przesłanki do renty socjalnej określa art.4 ust.1 i 15 ustawy z dnia 27.06.2003r. o rencie socjalnej.

Zadaniem Sądu w przedmiotowej sprawie było ustalenie, czy wnioskodawczyni spełnia wymogi wynikające z w/w przepisów, w szczególności czy w dalszym ciągu jest całkowicie niezdolna do pracy.

Sąd Okręgowy zatem dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych, lekarzy odpowiednich specjalności z uwagi na rodzaj schorzeń występujących u w/w. Biegli rozpoznali szereg dolegliwości i stwierdzili, że rozpoznane schorzenia powodują, że jest ona osobą częściowo niezdolną do pracy. Tak orzekli wszyscy lekarze, tj. zespoły biegłych sądowych

Podniesione zaś zarzuty co do oceny stanu zdrowia w/w stanowią jedynie polemikę z prawidłowymi ustaleniami biegłych zawartymi w opinii.

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 2.10.1997r. (publ. W OSNP z 1998r. Nr 14, poz. 435) stwierdził, że uzyskanie wiadomości specjalnych od biegłych sądowych czyni bezpodstawnym żądanie strony dopuszczenia kolejnych i kolejnych dowodów tylko na podstawie subiektywnego odczucia o niezdolności do wykonywania pracy.

Sąd Okręgowy w pełni podziela powyższy pogląd, jak też przychyliła się do oceny stanu zdrowia wnioskodawczyni dokonanej przez biegłych lekarzy sądowych, którzy to precyzyjnie określili swoje stanowisko odnośnie częściowej niezdolności do pracy. Opinie w tym uzupełniająca zostały sporządzone przez specjalistów, posiadających bogatą wiedzę z zakresu swoich specjalności oraz długoletnie doświadczenie zawodowe. Podstawą wydania opinii były dowody obiektywne – dokumentacja lekarska dotycząca leczenia w/w oraz wyniki badań. Opinie biegłych są fachowe, bezstronne oraz należycie uzasadnione.

Zdaniem Sądu Okręgowego brak jest jakichkolwiek podstaw, aby zakwestionować opinie sporządzone w sprawie. W postępowaniu odwoławczym od decyzji odmawiającej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy sąd ubezpieczeń społecznych ocenia legalność decyzji według stanu rzeczy istniejącego w chwili jej wydania, co oznacza, że o zasadności przyznania lub odmowy przyznania tego świadczenia decydują okoliczności istniejące w chwili ustalenia do niego prawa przez organ rentowy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20.05.2004r. w sprawie sygn. akt II UK 395/03, OSNP z 2005r. Nr 3 poz. 43).

W tej sytuacji należy uznać, iż zostały nie spełnione przesłanki warunkujące zmianę skarżonej decyzji.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc orzekł jak w wyroku.

JK/tb